

FJÄRDE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 27 APRIL

Läsning Apg 11:1-18

Apostlarna och bröderna i Judeen fick höra att också hedningarna hade tagit emot Guds ord. När Petrus kom upp till Jerusalem, ställde de omskurna honom till svars för att han hade besökt oomskurna och ätit med dem. Petrus redogjorde då för allt som hade hänt: »Jag var i Joppe, och medan jag bad föll jag i hänryckning och hade en syn. Det kom ner något som liknade en stor linneduk. Hängande i sina fyra hörn sänktes den från himlen och kom ända ner till mig. Jag såg efter vad det kunde vara, och då fick jag se markens tama och vilda fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar. Jag hörde också en röst som sade till mig: 'Petrus, slakta och ät!' Men jag svarade: 'Nej, nej, herre. Något oheligt eller orent har aldrig kommit i min mun.' För andra gången talade en röst från himlen: 'Vad Gud gjorde till rent skall inte du göra till orent.' Detta hände tre gånger, och sedan drogs alltsammans upp till himlen igen.

Just då stannade tre män utanför huset där vi var. De hade skickats till mig från Caesarea, och Anden sade åt mig att följa med dem utan att tveka. De sex bröderna här följde också med mig, och vi kom hem till mannen. Han berättade för oss hur han hade sett ängeln stå i hans hus och säga: 'Skicka bud till Joppe efter Simon som kallas Petrus. Han har något att säga som skall rädda dig och alla i ditt hus.' Och när jag då började tala, föll den helige Ande över dem alldeles som över oss i den första tiden. Då kom jag ihåg att Herren hade sagt: 'Johannes döpte med vatten, men ni skall döpas med helig ande.' Sedan de kommit till tro på herren Jesus Kristus, har Gud alltså gett dem samma gåva som vi fick. Hur skulle då jag kunna hindra Gud?« När de hörde detta lugnade de sig, och de prisade Gud och sade: »Så har Gud gett också hedningarna möjlighet att omvända sig och få liv.«

Responsoriepsalm Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. Ps 41:3a)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden *eller* Halleluja.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig till harpa, Gud, min Gud. R.

Halleluja Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren.

Jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium Joh 10:1–10

Vid den tiden sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: den som inte går in i fårfållan genom grinden utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare. Men den som går in genom grinden är fårens herde. För honom öppnar grindvakten, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem. När han har släppt ut sina får, går han före dem, och fåren följer honom, därför att de känner igen hans röst. Men en främling följer de inte, utan springer ifrån honom, därför att de inte känner igen främmande röster.« Denna bild använde Jesus när han talade till judarna, men de förstod inte vad han menade.

Sedan sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.«

TISDAG DEN 28 APRIL

Läsning Apg 11:19–26

De som hade skingrats under den förföljelse som började med Stefanos nådde ända till Fenikien, Cypern och Antiochia, och de förkunnade ordet endast för judar. Men några av dem var från Cypern och Kyrene, och när de kom till Antiochia, predikade de också för icke-judar och lät dem höra budskapet om herren Jesus. Herrens hand var med dem, så att ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren. Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia. När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd, blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren; han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren. Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul, och när han hade funnit honom, tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

Responsoriepsalm Ps 87 (R. Ps 116:1a)

R. Lovä Herren, alla hedningar *eller* Halleluja.

Han älskar Sion, som han har grundat på heliga berg,
Herren älskar det mer än andra boningar i Jakob.
Ärofulla ting har sagts om dig, du Guds stad: R.

”Rahav och Babel skall jag nämna bland mina bekännare,
liksom Filisteen och Tyros och Kush –

de är alla födda där." R.

Ja, om Sion skall det sägas:

"I henne är alla födda",

och den Högste skall hålla Sion vid makt. R.

När Herren tecknar upp folken,

då skall han räkna så:

"Där är de alla födda."

Och under sång och dans skall de säga:

"Alla mina källor är i dig." R.

Halleluja Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.

Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium Joh 10:22–30

Tempelinvigningsfesten inföll i Jerusalem. Det var vinter, och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. Då omringade judarna honom och sade: »Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet.« Jesus svarade: »Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig. Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand. Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand. Jag och Fadern är ett.«

ONSDAG DEN 29 APRIL

S:TA KATARINA AV SIENA
JUNGFRU OCH KYRKOLÄRARE
EUROPAS SKYDDSPATRON

Fest

Läsning 1 Joh 1:5 – 2:2

Mina kära: detta är det budskap som vi har hört av Jesus Kristus och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna

och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

Responsoriepsalm Ps 103:1-4, 8-9, 13-14, 17-18a (R. 1a)

R. Lova Herren, min själ.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn.
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort, R.

han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är danade,
han tänker på att vi är stoft. R.

Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund.
och tänker på hans befallningar och gör efter dem. R.

Halleluja Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium Matt 11:25-30

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt.

Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

TORSDAG DEN 30 APRIL

Läsning Apg 13:13–25

Från Pafos seglade Paulus och hans följeslagare till Perge i Pamfylien. Där övergav Johannes dem och återvände till Jerusalem. Själva fortsatte de från Perge och kom till Antiochia i Pisidien. På sabbatsdagen gick de till synagogan och satte sig där. Efter läsningen ur lagen och profeterna lät synagogföreståndarna hälsa: »Bröder, om ni har något att säga till folkets uppbyggelse, så gör det.« Paulus reste sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med upplyft arm förde han dem ut därifrån.

I omkring fyrtio år sörjde han för dem i öknen, och sedan utrotade han sju folk i Kanaan och lät dem ta deras land i besittning. Allt detta tog omkring fyrahundra femtio år. Därefter gav han dem domare, fram till profeten Samuels tid. Sedan bad de att få en kung, och Gud gav dem Saul, son till Kish och av Benjamins stam, för en tid av fyrtio år. Efter att ha avsatt denne upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.' »

Responsoriepsalm Ps 89:2–3, 21–22, 25, 27 (R. 2a)

R. Om Herrens nåd vill jag evigt sjunga
eller: Halleluja.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.
Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.

Min hand skall stadigt vara med honom,
och min arm skall styrka honom. R.

Min trofasthet och min nåd skall vara med honom,
och i mitt namn skall hans horn bli upphöjt.
Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa. R.

Halleluja Jfr Upp 1:5ab

V. Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet,
den förstfödde från de döda,
du har älskat oss
och löst oss från våra synder med ditt blod.

Evangelium Joh 13:16–20

När Jesus hade tvättat lärjungarnas fötter sade han till dem: »Sannerligen, jag säger er: en tjänare är inte förmer än sin herre, och en budbärare inte förmer än den som har sänt honom. Vet ni detta, är ni saliga om ni också handlar så.

Jag talar inte om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt, men skriftens ord måste uppfyllas: *Den som åt mitt bröd lyfte sin häl mot mig.* Jag säger det redan nu, innan det sker, för att ni, när det har skett, skall tro att jag är den jag är. Sannerligen, jag säger er: den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot den som har sänt mig.«

FREDAG DEN 1 MAJ

Läsning Apg 13:26–33

När Paulus kom till Antiochia i Pisidien sade han i synagogan: »Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts. Ty folket i Jerusalem och deras ledare förstod inte vem Jesus var. De dömde honom och uppfyllde därigenom också de profetord som läses varje sabbat. Fast de inte kunde finna honom skyldig till något som förtjänade dödsstraff, krävde de att Pilatus skulle avrätta honom. När de hade fullgjort allt som var skrivet om honom, tog de ner honom från korset och lade honom i en grav. Men Gud uppväckte honom från de döda, och han visade sig sedan under en längre tid för dem som hade följt honom från Galileen upp till Jerusalem och som nu är hans vittnen inför folket. Vi förkunnar alltså för er detta budskap: löftet som fäderna fick har Gud infriat åt oss, deras barn, genom att låta Jesus uppstå, som det heter i andra psalmen: *Du är min son, jag har fött dig i dag.*«

Responsoriepsalm Ps 2:6–11 (R. 7)

R. Du är min son, jag har fött dig i dag

eller: Halleluja.

»Jag själv har insatt min konung
på Sion, mitt heliga berg.«
Jag vill kungöra hans beslut:
Herren sade till mig: »Du är min son,
jag har fött dig i dag. R.

Begär av mig, så skall jag ge dig folken till arvedel
och jordens ändar till egendom.
Du skall slå dem med järnspira,
som lerkärl skall du krossa dem.« R.

Så kom nu till förstånd, ni konungar,
låt varna er, ni domare på jorden.
Tjåna Herren med fruktan,
och jubla mot honom i bävan. R.

Halleluja Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium Joh 14:1-6

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Och vägen dit jag går, den känner ni.« Tomas sade: »Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?« Jesus svarade: »Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.«

Eller (om S:t Josef arbetaren firas):

Läsning 1 Mos 1:26-2:3

Gud sade: "Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss. De skall härska över havets fiskar, himlens fåglar, boskapen, alla vilda djur och alla kräddjur som finns på jorden." Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem. Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Härska över havets fiskar och himlens fåglar och över alla djur som myllrar på jorden."

Gud sade: "Jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frö i sin frukt; detta skall ni ha att äta. Åt markens djur, åt himlens fåglar och åt dem som krälar på jorden, allt som har liv i sig, ger jag alla gröna örter att äta". Och det blev

så .Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.

eller: Kol 3:14–15, 17, 23–24

Över allt skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.

Vad ni gör skall ni göra helhjärtat, det gäller ju Herren och inte människor: tänk på att det är Herren som skall ge er belöningen, er del av arvet. Kristus är er herre, och ni skall tjäna honom.

Responsoriepsalm Ps 90:2–4, 12–14, 16 (R. 17c)

R. Herre, ge framgång åt våra händers verk *eller* Halleluja.

Förrän bergen blev till
och du födde jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, o Gud. R.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."

Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.

Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.

Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare
och din härlighet över deras barn. R.

Halleluja Ps 68:20

V. Lovad vare Herren dag efter dag!
Han bär oss, Gud ger oss frälsning.

Evangelium Matt 13:54–58

Vid den tiden kom han till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan så att man häpnade och sade: "Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte

snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Juda? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?"

Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: "En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem." Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

LÖRDAG DEN 2 MAJ

Läsning Apg 13:44–52

En sabbat samlades så gott som hela folket från Antiochia för att höra ordet om Herren. När judarna fick se allt folket, fylldes de av avund och bemötte det Paulus sade med smädelser. Men Paulus och Barnabas svarade frimodigt: »Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna. Ty så har Herren befallt oss:

*Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna,
för att du skall bli till frälsning
intill jordens yttersta gräns.«*

När hedningarna hörde detta, blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten. Men judarna hetsade upp de gudfruktiga kvinnorna av förnäm familj och de ledande männen i staden. De fick i gång en förföljelse mot Paulus och Barnabas och drev bort dem från området. De båda skakade dammet av sina fötter mot dem och gick till Ikonion. Och lärjungarna uppfylldes alltmer av glädje och helig ande.

Responsoriepsalm Ps 98:1–4 (R. 3cd)

R. Alla jordens ändar har sett hur vår Guds frälsning
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ögon. R.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus.
alla jordens ändar har sett hur vår Guds frälsning.

Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjrop och lovsjung. R.

Halleluja Joh 8:31b–32

V. Om ni förblir i mitt ord,
är ni verkligen mina lärjungar,
och sanningen skall göra er fria, säger Herren.

Evangelium Joh 14:7–14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om ni har lärt känna mig, skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.« Filippos sade: »Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.« Jesus svarade: »Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippus? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull. Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern, och vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, så att Fadern blir förhärligad genom Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.«

FEMTE PÅSKSÖNDAGEN DEN 3 MAJ

Första läsningen Apg 6:1–7

Då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen. De tolv kallade samman alla lärjungarna och sade: »Det är inte riktigt att vi skall försumma Guds ord för att ordna med måltider. Nej, bröder, välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet, så sätter vi dem till sådana uppgifter. Då kan vi själva ägna oss helt åt bön och åt ordets tjänst.« Alla de församlade gillade förslaget, och de valde Stefanos, en man fylld av tro och helig ande, Filippus, Prochoros, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaos, en proselyt från Antiochia, och förde dem fram till apostlarna, som bad en bön och lade sina händer på dem.

Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Även en stor mängd präster började omfatta tron.

Responsoriepsalm Ps 33:1–2, 4–5, 18–19 (R. jfr 22)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 630. När den läses används följande text:

R. Herre, låt din nåd vila över oss, ty vi hoppas på dig
eller: Halleluja.

Jubla över Herren, ni rättfärdiga!

De redbara skall sjunga hans lov.
Tacka Herren till lyrans klang,

spela på tiosträngad harpa! R.

Herrens ord är att lita på,
han handlar alltid trofast.
Rätt och rättfärdighet älskar han,
Herrens kärlek fyller hela jorden. R.

Herren vakar över dem som fruktar honom,
över dem som hoppas på hans nåd,
han räddar dem från döden
och håller dem vid liv i hungertid. R.

Andra läsningen 1 Pet 2:4–9

När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus. Det står ju i skriften: *Se, på Sion lägger jag en hörnsten, utvald och ärad; den som tror på den skall inte stå där med skam. Äran tillfaller alltså er som tror. Men för dem som inte tror har stenen som husbyggarna ratade blivit en hörnsten, en sten som de snavar på, en klippa som de stöter emot. De stöter emot därför att de inte lyder ordet. Så är det förutbestämt för dem.*

Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Halleluja Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium Joh 14:1–12

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Och vägen dit jag går, den känner ni.« Tomas sade: »Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?« Jesus svarade: »Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Om ni har lärt känna mig skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.« Filippos sade: »Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.« Jesus svarade: »Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro

åtminstone för gärningarnas skull. Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större.«